

Les transformacions vénen pels exclosos

Dij, 14/08/2014 per La puntada

[La puntada](#)

BISBAT de SANT FELIU de LLOBREGAT

ATENTS AL MÓN EN TEMPS DE CRISI

dilluns, 31 de març de 2014,
a la parròquia de Santa Maria
(carrer Eois, 4, Capellades)

com a cloenda de les
Jornades Quaresmals de Formació
de l'Arxiprestat de Piera-Capellades

TAULA RODONA:

**COMPROMETRE LA VIDA
PER TRANSFORMAR EL MÓN**

- Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat
- Llum Mascaray, membre de la GOAC, del sindicat USTEC i de la plataforma "Ditesa es mou".
- Josep M. Romaguera, consiliari de la JOC

Moderat: Jaana Campoy, professora.

Horari:
20,00 Eucaristia
20,45 Sopar
21,30 Taula rodona

Organitzat per: Institut de Pastoral Obrera, GOAC i Arxiprestat de Piera-Capellades

Amb el títol de "Comprometre la vida per transformar el món" es va convocar la desena taula rodona sobre la crisi organitzada per l'Equip de Pastoral Obrera. Aquesta vegada va ser a Capellades, com a cloenda de les jornades quaresmals de formació de l'arxiprestat de Piera-Capellades, amb el bisbe Agustí Cortés, Josep M. Romaguera, prevere i consiliari de la JOC, i Llum Mascaray, militant de la GOAC. Aquesta és la intervenció de Josep M. Romaguera.

He preparat aquesta aportació a partir de l'evangeli de Joan(9,1-41).

Aquell home que havia estat cec va ser "enviat" per Jesús a viure amb uns "ulls" nous, amb una nova llum. L'evangelista ens explica què va viure aquell home entre dos encontres amb Jesús. En el primer encontre Jesús realitza una acció evangelitzadora que retorna la dignitat a aquell home. En el segon encontre, Jesús continua la seva acció evangelitzadora amb la paraula: qüestionant (és a dir, fent una pregunta que dóna la paraula responsable a l'altre) i anunciant. Ahir vam tenir ocasió de reflexionar aquest evangeli tan bonic i de contemplar-hi la persona de Jesús, que d'això es tracta bàsicament, i la bona notícia que s'hi dóna.

Doncs bé, anant al tema d'avui: si ens fixem en aquell home que havia estat cec, ens adonem que no ha rebut cap precepte, cap llei, cap imposició. Jesús no li va dir, per exemple: "Ara que hi veus, t'has de comprometre a transformar el món"; o bé: "M'has d'agrair el que t'he fet, compromentent-te a donar testimoni de mi". No. L'acció de Jesús és del tot gratuïta. És una acció transformadora que no busca altra cosa que l'alliberament d'aquell home, que li sigui respectada la dignitat rebuda de Déu. A partir d'aquí, aquell home, que ha estat transformat, es troba immers en el mateix món d'abans però la seva nova situació posa en qüestió el sistema socio-religiós que li havia assignat un rol de submissió. Quan ell, en lloc d'estar assegut mostrant la seva dependència, està dret, afirmant la seva pròpia identitat ("sóc jo mateix") posa en qüestió el sistema establert. I, fixem-nos: tots els embats que rep, de veïns i familiars i, sobretot, de part dels fariseus, els respon

sempre de la mateixa manera: explicant els fets que l'han alliberat, explicant la seva experiència d'encontre amb Jesús, explicant el que Jesús ha fet amb ell. Dóna testimoni de Jesús no pas explicant cap catequesi sinó explicant els fets viscuts. No es mou ni un milímetre d'aquesta fidelitat a la realitat, a l'experiència. No fa cap sermó, no explica cap teoria. I si en algun moment, provocat pels fariseus, s'enfila una mica, és per posar en evidència les teories d'ells, que diuen que "un pecador ... no pot fer les obres de Déu" (v. 24), dient-los, des de l'experiència, que aquesta teoria falla (v. 25.33).

És a dir: aquell home, amb senzillesa, no fa altra cosa que explicar els fets, és fidel a l'experiència. I això provoca, per una banda, que ell mateix descobreixi qui és Jesús i professi la fe -"Hi crec" (v. 38)-, i que participi del canvi que Jesús ha vingut a produir en el món: "Jo he vingut en aquest món per fer un judici: perquè els qui no hi veuen, hi vegin, i els qui hi veuen, es tornin cecs" (v. 39). Sense ni plantejar-s'ho, aquell home esdevé transformador quan posa en qüestió el sistema i provoca que el sistema l'expulsi. El sistema queda, així, en evidència: els pobres exclosos formen part del paisatge del sistema, no molesten, són manipulables; que els pobres s'alcin i ocupin el seu lloc ho fa trontollar tot i, el sistema, per defensar-se, ha d'expulsar-los oficialment, s'ha de mullar.

Els deixebles del Crist, doncs, tots i totes, sense ser herois de pel·lícula, podem viure la mateixa experiència. Les nostres vides senzilles i amagades, poden posar en qüestió el sistema imperant a cada moment, en cada situació que vivim. Quan prenem unes decisions i no unes altres, quan compartim el que vivim, quan expliquem el que ens fa lliures i el que ens oprimeix, quan reivindicuem la dignitat pròpia i la dels qui no tenen veu. Especialment, si incorporem els exclosos, si els tenim en compte, si la seva realitat forma part dels nostres criteris, de les nostres opcions.

Tot l'evangeli ens indica el mateix: les transformacions vénen pels exclosos, com aquell home cec, assegut, demanant caritat. "Els petits", "els pobres", "els últims", la "llavor més petita", etc., són constants no pas en el discurs de Jesús sinó en la seva acció. És la manera que Déu té d'actuar, de recrear aquest món.

Josep Maria Romaguera

(Publicat al número 12 del butlletí [Crit Solidari](#), de l'equip de pastoral obrera del bisbat de Sant Feliu)